

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ευχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 19 Ὀκτωβρίου.

Ὁ ἐξοχώτατος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος κόμης Ἰω. Καποδίστριας τὴν 10 Σεπτεμβρίου ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου εἰς Ὀστένταν [τῆς Φλανδρίας], κακεῖθεν ἀναμφιδόλως ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο μανθάνομεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας τῆς 13 [25] τοῦ Σεπτεμβρίου.

Προχθὲς τὴν δευτέραν, 17 τοῦ ἐνεστῶτος περὶ τὴν 8 ὥραν ἐτελέσθη μετὰ τῆς προσηκούσης παρατάξεως εἰς τὴν ἐνταῦθα μητρόπολιν νικητήριος εὐχαριστία πρὸς τὸν Παντοκράτορα διὰ τὸν θρίαμβον τῶν χριστιανικῶν στόλων τῆς 8 τοῦ ἐνεστῶτος κατὰ τῶν ἀπίστων βαρβάρων. Εἰς τὴν πάνδημον ταύτην δοξολογίαν παρεστάθησαν τὰ μέλη τῆς Σ. Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Σ. Βουλῆς, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ μέγα πλῆθος λαοῦ. Ὁ σεβάσμιος χορὸς τοῦ ἱερατείου ἀνέπεμψε πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν κραταιῶν χριστιανῶν βασιλέων Γεωργίου Δ'. Νικολάου Α'. καὶ Καρόλου Ι'. ἔπειτα ἔγεινε δέσις ὑπὲρ τοῦ Κυβερνήτου ἡμῶν κόμης Ἰω. Καποδίστρια καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κύριος Σπυρίδων Τρεκούπης ἐξεφώνησε πανηγυρικὸν λόγον πολλὰ ἀρμόδιον εἰς τὴν περίστασιν*.

Εἰς ταύτην πρῶτον τὴν πάνδημον τελετὴν ἐφέσθη καὶ ἡ σημαία, τὴν ὁποίαν αἱ θυγατέρες τῆς Μασσαλίας εἶχον ἀφιερῶσαι εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ἡ ὁποία δὲν ἔφθασε νὰ στηθῇ εἰς τοὺς πολεμάρχους ἐκείνης τῆς ἐνδόξου πόλεως.

Ἡ ἐξῆς σύντομος ἐκθεσις τῶν πράξεων τῶν συμμαχικῶν στόλων, ἀφ' οὗ ἤρχισαν ἀμέσως νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τῶν κινημάτων τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, μᾶς ἐκοινοποιήθη παρὰ τοῦ Κ. Π. Νικολαΐδου, ὅστις τὰ μὲν ἐπληροφόρηθη ἐπισήμως, τῶν δὲ ἔγεινεν αὐτόπτης καὶ αὐτῆς ἡμέρας.

Τὴν 12 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ὁ ἐχθρικός στό-

* Αὐτὸν τὸν λόγον θέλομεν καταχωρῆσαι εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

λος συνιστάμενος εἰς πλοῖα πολεμικά 126 διαφόρου μεγέθους καὶ φέρων 13 χιλιάδων στρατὸν, ἐξῆλθε τοῦ Νεοκάστρου σκοπεύων διὰ τὰς νήσους Ὑδραν καὶ Σπέτσας. Ὁ Ἀγγλος ἀντιναύαρχος εὐρεθεὶς τότε ἐκεῖ μετ' ἑνδεκά πλοῖα τῆς μοίρας τοῦ εἶπε ῥητὴς πρὸς τὸν Ἰσραήμην καὶ Μουχαρέμπεην ὅτι τοὺς εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένον πᾶν κίνημα. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔφθασεν ἐκεῖσε καὶ ὁ Γάλλος ἀντιναύαρχος μετ' ἑξ πλοῖα τῆς μοίρας τοῦ καὶ ἐκφράσθη μετὰ τὸν αὐτὸν τόνον καὶ οὗτος πρὸς τοὺς ῥηθέντας δύο ἀρχηγούς τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τοὺς εἶπον νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν λιμένα, καὶ εἰσηκούσθησαν. Τὴν 13 ἐμδῆκαν μὲν πλοῖον καὶ οἱ δύο ἀντιναύαρχοι, οἵτινες κατ' ἐπανάληψιν ἐξήγησαν ἀπὸ τοὺς εἰρημένους δύο ἀρχηγούς τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τὸν λόγον τῆς τιμῆς τῶν ὅτι κανὲν κίνημα δὲν θέλουν κάμει διὰ θαλάσσης. Ἐκεῖνοι δὲ ἔδωκαν μὲν τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην, εἶπον δὲ ὅτι εἶναι πάντοτε εἰς χρέος ν' ἀκολουθήσωσι τὰς διαταγὰς τῆς Πόρτας, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐμελλον ν' ἀναφερθοῦν πάραντα, ὅντες ἐνέλπιδες ὅτι ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν ἤθελον εἶχει ἀπόκρισιν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ δύο ἀντιναύαρχοι ἔμειναν οὕτως ἀμέριμνοι, καὶ ἀφῆσαντες ἕκαστος ἀνὰ μίαν φρεγάταν ἔξω τοῦ Νεοκάστρου ἀνεχώρησαν, ὁ μὲν Ἀγγλος διὰ Ζάκυνθον, ὁ δὲ Γάλλος διὰ τὰ Ἐλαφονήσια. Ἀλλὰ μετὰ παρέλυσαν πέντε ἡμερᾶς μίαν ἐχθρικήν μοῖραν ἐκ πεντήκοντα τριῶν πλοίων, συγκεκλιμένην, ἐκπλεύσασα τοῦ Νεοκάστρου διευθύνετο πρὸς τὰς Πόρτας· εἰδοποιηθέντες δὲ ἐγκαίρως ἀπὸ τῶν δύο φυλακίδας οἱ δύο ἀντιναύαρχοι ἔτρεξαν πάραντα, καὶ μάστιχα ὁ Ἀγγλος, ὅστις εὕρισκετο πλησιαιότερον. Ὁ κύριος λογιπὸν Κόδριγκλιν ἐπρόφθασε τὸν ἐχθρικὸν στόλον εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ κόλπου κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Πάπα λεγόμενον τὴν 22 τοῦ Σεπτεμβρίου, καὶ πάραντα τὸν ἐκρούνοβόλησεν ἔρριψε δὲ κατ' αὐτοῦ ἕως 60 σφαίρας, καὶ ἤθελεν ἐξακολουθήσει νὰ τὸν κτυπᾷ, ἐὰν δὲν ὑπήκουεν εἰς τὰ σύσσημά του νὰ ὀπισθοδρομήσῃ εἰς Νεοκάστρον ἀπρακτος.

Τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος Ὀκτωβρίου ἔφθασεν εἰς Ζάκυνθον καὶ ὁ Ῥωσικὸς στόλος συνιστάμενος εἰς 4 δίκροτα, ἐν τρίκροτον, τρεῖς φρεγάτας, μίαν κορβέταν καὶ ἐν βρίκιον. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ τρεῖς Ναύαρχοι ἀνεχώρησαν ἐκ Ζακύνθου καὶ τὴν ἐπαύριον ἦσαν ἔξω τοῦ Νεο-

κάστρου. Τὴν 7 ἔμελλον οἱ τρεῖς Ναύαρχοι νὰ εἰσέλθωσι μεθ' ὅλων τῶν στόλων εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου διὰ νὰ εἰπωσιν ὀριστικῶς εἰς τὸν Ἰβραήμην νὰ ἀναχωρήσῃ πανστρατιᾷ καὶ μὲ ὅλον τὸν στόλον του εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἂν δὲν ὑπακούσῃ, νὰ τὸν κτυπήσουν· ἐπειδὴ ὁ Ἰβραήμης παρеспώνθησε καὶ δὲν ἐφύλαξε τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὸν ἐπίστευον πλέον εἰς τίποτε, καὶ ἔφρεπε νὰ τὸν διώξουν ὁλοτελῶς ἐκεῖθεν.

Ἡ ἐξῆς ἔκθεσις τῆς ἐν Νεοκαστρῷ ναυμαχίας μᾶς ἐκοινοποιήθη ἀπὸ ἄνθρωπον ἀξιόπιστον, ὅστις εὑρέθη εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς φρεγάτας Κάμβριαν.

Ὁ συμμαχικὸς στόλος συνιστάμενος εἰς πλοῖα 29, ἐξ ὧν 3 δίκροτα Ἀγγλικά, 3 Ῥωσσικά καὶ 4 Γαλλικά, 4 φρεγάται Ἀγγλικαί, 3 Ῥωσσικαὶ καὶ 1 Γαλλικὴ, 1 κορβέττα Ἀγγλική, 1 Ῥωσσική, καὶ ἕτερα βρίκια καὶ ἐν κότερον, τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς τὰς 2 ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐπλησίασεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου. Ἐνῷ δὲ οἱ τρεῖς Ναύαρχοι ἐπὶ κεφαλῆς ὅλου τοῦ στόλου διέπλεον τὸ στόμιον τοῦ λιμένος, τὰ Τουρκικὰ κανονοστάσια ἔρριψαν ἐν κανόνι εἰς τὸν αἶρα. Τὰ συμμαχικὰ πλοῖα εἰσπλεύσαντα εἰς τὸν λιμένα ἄραξαν, καὶ τὰ μὲν Ῥωσσικὰ κατέλαβον τὸ ἀριστερὸν κέρας, τὰ δὲ Γαλλικὰ τὸ δεξιὸν, τὸ μέσον δὲ τὰ Ἀγγλικά. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Σειρὴν ἔτυχε τοποθετημένη πλησίον ἐνὸς Τουρκικοῦ πυρπολητηρίου, ὁ κύριος Δεριγνὴς ἔστειλέ τινας βάρκας διὰ νὰ τοὺς εἰποῦν νὰ τὸ ἀπομακρύνουν· οἱ δὲ ἐν τῷ πυρπολητηρίῳ Τούρκοι εὐκαίρωςάν τινα τουφέκια κατ' αὐτῶν. Τότε ὁ κύριος Δεριγνὴς ἤνοιξε τὴν κανονοσειράν του ἐναντίον τοῦ πυρπολικοῦ, τὸ ὅποιον οἱ Τούρκοι ἐν τῷ ἅμα πυρπολήσαντες ἐγκατέλιπον. Ἐν ταύτῃ μία κορβέττα τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ ἀπὸ τὰς ἐν Μασσαλία κατασκευασθείσας ἤρχισε νὰ κανονοβολῇ κατὰ τῆς Ἀσίας, Ἀγγλικῆς ναυαρχίδος. Ὁ κύριος Κόδριγκτων ἔστειλε τὸν ποδότην [πιλότον] του μὲ μίαν βάρκαν εἰς τὸν Ταχίρ-πασαν νὰ τὸν εἴπῃ ὅτι δὲν ἐμβῆκε διὰ νὰ κτυπήσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς βιάσῃ ν' ἀναχωρήσουν, καὶ ὅτι οἱ τρεῖς Ναύαρχοι δὲν ἐμβῆκαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀρχίσουν πόλεμον, εἰμὴ ἂν τοὺς βιάσουν οἱ Τούρκοι. Ἀλλὰ μόλις ἀνήγγειλε ταῦτα ὁ ποδότης, καὶ στραφεὶς νὰ ἀναχωρήσῃ ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ταυτοχρόνως ὁ καπετάνιος τῆς Δαρτιμοῦθ ἔστειλεν ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὸ πλησίον τοῦ ἀραγμένου ἑτερον πυρπολητηρίου Τουρκικόν, διὰ νὰ τοὺς εἴπῃ νὰ τὸ ἀπομακρύνουν χωρὶς νὰ βάλουν πῦρ· ἀλλὰ, προτοῦ νὰ τὸ εἴπῃ, οἱ Τούρκοι τοῦ ἔκοψαν διαμίας τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας. Τότε ἤρχισε πανταχόθεν τὸ πῦρ· τρία πυρπολητήρια ἔκαυσαν οἱ Τούρκοι εἰς μάτην. Ἡ Κάμβριαν καὶ ἡ Γλασκὼ διορισθεῖσαι ἐκτύπησαν τὰ ἐπὶ τοῦ νησίου καὶ τῆς ξηρᾶς Τουρκικὰ κανονοστάσια, τὰ εἰς τὸ στόμιον τοῦ λιμένος κείμενα, καὶ μετ' ὀλίγον μία φρεγάτα καὶ δύο κορβέτται Τουρκικαὶ ὑψώσασαι Ἀγγλικὴν σημαίαν παρεδόθησαν. Ἀκατάπαυστον πῦρ ἐγένετο πανταχόθεν, καὶ ἡ μάχη διήρκεσεν ἀπὸ τὴν 3 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἕως τὴν νύκτα. Φρεγάται καὶ κορβέτται τινὲς

Τουρκικαὶ ἐβυθίσθησαν, ὅσα δὲ πλοῖα Τουρκικὰ παρελύοντο, οἱ Τούρκοι τὰ ἔκαιον, ὥστε τὴν νύκτα ὅλην ἦτο μεγάλη φωτοχυσία.

Ἡ ζημία τῶν Τούρκων ὡσέγγιστα εἶναι αὕτη.

Ὁ Τουρκοαιγυπτιακὸς στόλος, καθὼς εἶχε μετρηθῇ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, συνίστατο ἀπὸ ἑπτὰ δίκροτα, δεκαεννέα φρεγάτας, εἰκοσιτέσσαρας κορβέττας, δεκατάσσαρα βρίκια, ἕξ πυρπολητήρια, δύο γολέττας καὶ τεσσαράκοντα ἕξ φορτηγά.

Ἐνδεκα ἕως δώδεκα φρεγάται καὶ κορβέτται κατεβυθίσθησαν, ἄλλαι δὲ ἔπεσον ἔξω εἰς τὴν ξηράν. Τὰ δίκροτα ὅλα ἠφανίσθησαν καὶ κατὰ τὰ κατάρτια καὶ κατὰ τὰ σκάφη. Μίαν καὶ ἡμισυ ἡμέραν καὶ δύο νύκτας ἔκαιον οἱ Τούρκοι τὰ μισοχαλασμένα καὶ πεσμένα εἰς τὴν ξηρὴν πλοῖα. Λογίζομεν ὅτι ὑπὲρ τὰ 25 ἐκάησαν.

Ἦδη σώζονται εἰς τοὺς Τουρκοαιγυπτίους, μὲ μερικὰ Ἀλγερίνικα καὶ Τουνεζίνικα, τὰ ἐξῆς:

2 δίκροτα χωρὶς κατάρτια, τρυπημένα καὶ πεσμένα εἰς τὴν ξηράν, ἄχρηστα.

1 δίκροτον χωρὶς κατάρτια εἰς τὴν θάλασσαν.

4 φρεγάται ῥιμμέναι εἰς τὴν ξηράν χωρὶς κατάρτια.

6 κορβέτται σώαι.

2 κορβέτται ῥιμμέναι εἰς τὴν ξηράν.

8 βρίκια πολεμικά.

33 φορτηγά.

2 γολέτται.

2 Αὐστριακὰ ἐμπορικά.

Λογίζονται ὅτι Τούρκοι εἶναι χαμένοι πέντε ἕως ἑξ χιλιάδες.

Ἡ δὲ ζημία τοῦ συμμαχικοῦ στόλου εἶναι ὡσέγγιστα ἡ ἐξῆς:

Ἡ Ἀσία, ἥτις καὶ πρώτη εἰσέπλευσεν, ἔχασε τῆς πρύμνης τὸ κατάρτι καὶ εἶχεν ἕως 40 φονευμένους καὶ πληγωμένους.

Ἡ Γένουα ὁμοίως ἔχασε τὸ κατάρτι τῆς πρύμνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν δίκροτον Τουρκικὸν δύο φορές ἠθέλησε νὰ ἐφορμήσῃ. Εἶχε τινὰς Ἕλληνας αὐτὸ τὸ Τουρκικὸν πλοῖον, τοὺς ὁποίους εἰς τὴν προσέγγισιν ἔβαλλον ἔμπροσθεν διὰ νὰ δέχωνται τὸ πρῶτον κτύπημα, ἐκεῖνοι δὲ εἰσπηδῶντες εἰς τὴν Γένουαν ἐφώναζον τὸ ὄνομα Χριστιανὸς καὶ ἔστρεφον τὰ ὅπλα των κατὰ τῶν Τούρκων. Ὁ κομποδόρος αὐτῆς Βάσθος λεγόμενος ἀπέθανε τὴν ἐπιούσαν εἰς τὰς δύο ὥρας τὸ πρῶτον.

Ἡ Σειρὴν ἔχασεν ὁμοίως τὸ κατάρτι τῆς, ὁκτὼ ἀξιωματικούς καὶ ἀρκετοὺς ναύτας.

Πάντα τὰ πλοῖα ἐδοκίμασαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον ζημίαν.

Ὁ Ναύαρχος Ῥώσσος Βαρὼν Ἀϊδὴν εἶχε σώσει τινὰς ἀπὸ τὰ ναυάγια τῶν Τουρκικῶν πλοίων, καθὼς καὶ ὁ καπετάν Ἀμελτων καὶ ὅλοι διέσωσαν ὅσους ἠδυνήθησαν. Οἱ ἀπὸ τὸν Ῥώσσον Ναύαρχον λοιπὸν διασωθέντες ἠθέλησαν νὰ βάλουν τὴν νύκτα εἰς τὸ δίκροτον του πῦρ, καὶ ἐπειδὴ, διὰ νὰ σταθῶν, εἶχον εἰπεῖ ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ ὠμιλοῦσαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐνομίσθησαν ἀπὸ τὸν Ναύαρχον ὅτι εἶναι Ἕλλη.

πλὴν εἶναι πιθανώτατον ὅτι εἶναι Τούρκοι, διότι, ἐὰν ἦσαν Ἕλληνες, ἤθελον φερθῆναι, καθὼς ἐφάρθην ἐκεῖνοι, αἰτίας, ἀφοῦ ἐμδῆκαν εἰς τὴν Γένουαν, ἔσπρεψαν τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Τούρκων.

πολλοὶ Αὐστριακοὶ, Ἰταλοὶ καὶ Γάλλοι εὗρισκοντο εἰς Τουργοαίγυπτιὰ πλοῖα, καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται.

κατὰ τὰς δοθείσας ἀναφορὰς ἢ εἰς ἀνθρώπους ζημίαι τῶν συμμάχων εἶναι ἢ ἐφεξῆς:

	Φονευμένοι.	Πληγωμένοι.	
Ἄγγλοι	74	198	272
Γάλλοι	43	141	184
Ῥώσσοι	59	139	198

Ὅλον 654

Ἐκ τῆς ἀσπλῆγχνίαν ἔδειξαν οἱ Τούρκοι πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῶν, ὥστε, ἐνῶ τὰ συμμαχικὰ πλοῖα ἔσπρυν τὴν ἐπιούσαν τῆς ναυμαχίας τοὺς ἐπὶ ζῶντας εἰς τὴν θάλασσαν Τούρκους, ἐκεῖνοι τοὺς παρέδλεπον μὲ ἄκραν ὠμίτητα.

Μετὰ τὴν ναυμαχίαν τὰ μὲν Ἀγγλικά καὶ Ῥωσικά πλοῖα ἀπέπλευσαν εἰς Μάλταν, καὶ Τουλὼν, τὰ δὲ Γαλλικά εἰς Μίηλον, διὰ τὰ γένη ἢ ἀναγκαίᾳ ἐπισκευῇ εἰς τὰ εὐλαφέντα ἐκ τῆς μάχης.

Ὁ Συνταγματικὸς τῆς 22 Σεπτεμβρίου Ν. λέγει τὰ ἐξῆς. «Οἱ Τούρκοι, λέγεται, δὲν θέλουν ὑποχωρήσει ποτὲ, καὶ αἱ δυνάμεις πάλιν ἀποφεύγουν φανεράν ῥῆξιν. Ἀναμφιβόλως, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον ν' ἀμφισβῆται τις, αἱ δυνάμεις θέλουν εἶναι σύμφωνοι αὐταὶ πρὸς ἑαυτάς· καὶ αἱ πράξεις των θέλουν εἶναι ἡ συνέπεια τῶν λόγων καὶ τῶν συνθηκῶν των. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἶναι τις βέβαιος ὅτι αὐταὶ θέλουν διαφυλάξει τὸ εἶδος τοῦ ἀποκλεισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ πᾶσα συγκοινωνία μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ελλάδος νὰ εὐρεθῇ ἐμποδισμένη ἀπὸ τοὺς ἠνωμένους στόλους, οἵτινες πλέουν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας. Τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο ἢ πρέπει τὸ διδάναι νὰ ὑποχωρήσῃ, ἢ πρέπει νὰ κάμῃ τὸν πόλεμον· ὅλοι οἱ ἀνθρώπινοι συλλογισμοὶ δὲν δύνανται ν' ἀποφύγουν τοῦτο τὸ δίλημμα.»

Καὶ τῶν ἀποδεχόμενοι καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τὸ συμπέρασμα τοῦ Συνταγματικοῦ ἔχοντες πλέον νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν καὶ ἐμπράκτως τὴν συμφωνίαν τῆς διαγωγῆς τῶν δυνάμεων μὲ τὰς συνθήκας των, καὶ ἐμπράκτως τὴν ἀνεκσίαν τῆς Πόρτας εἰς τὸ νὰ προκρίνῃ τὸν πόλεμον. Δὲν ἐμποροῦμεν πῶς ἄλλως βέβαια νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ὁποίαν τὸ ἐν Νεοκαστρῷ Τουρκικὸν ναυτικὸν ἔδωκεν ἀρχὴν τῆς μάχης εἰς τοὺς συμμαχικοὺς στόλους.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς προσθέτει καὶ τὰ ἐξῆς:

«Εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὗρισκονται τὰ πράγματα, τὸ πλέον ἀξιοζήτητον εἶναι, τι κίνημα θέλει κάμει, ἢ ἔκαμεν ἴσως ἤδη, τὸ Ῥωσικὸν στρατεύμα, τὸ ὁποῖον εὗρίσκεται πρὸ πολλοῦ παρὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ Προῦθου.»

Ἡ τρομερὰ τοῦ Νεοκαστρὸς εἰδήσις βαρέως διέειλε βέβαια εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἐσπλημένου Σουλτάνου, καὶ

ἡ κατήφεια θέλει κατακαλύψει τὸ πρόσωπόν του, ὅταν διδαχθῇ ἐμπράκτως ὅτι ἡ πολιτικὴ του τὸν ἠπάτησε ταύτην τὴν φερόν. Αἱ συστηματικαὶ τῆς Πόρτας ἀναβολαὶ δι' ὅλας τὰς παρουσιαζομένας εἰς αὐτὴν σπουδαίας ὑποθέσεις εὐδοκίμησαν κάποτε, καὶ ἴσως ὅχι χωρὶς ὄφελός τῆς, ἐξ αἰτίας τῶν δυσκολιῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἦσαν περιπεπλεγμένοι. Τοῦτο τὴν ἔκαμε νὰ λάβῃ ὑπὲρ τὸ δέον θάρρος εἰς πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἐγλίξῃ μὲ ὀλίγην συστολήν. Ἐνῶ ἐπυροτείνετο εἰς αὐτὴν ἐπιτακτικῶς ἡ περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ μεσολάθεσις τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων, αὐτὴ ἐσωτερικῶς τὰς ἐνέπαιζεν, ὀνειρευομένη ἀκόμη τὰ ἀξιώματα τῆς μακαρίτισσας ἱερᾶς συμμαχίας, καὶ εἰς τὸ φαινόμενον ἠκολούθησε τὸ ἀθεμελίωτόν της σύστημα, ἀποποιουμένη τὸ νὰ ὑποφέρει ἐξωτερικὴν μεσολάθεσιν εἰς τὰ ἐσωτερικά της πράγματα, ὡς ἂν εἶχε ποτε ὑπηκόους τοὺς Ἕλληνας, καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν νὰ λυθῶσιν ἀπὸ τὰς πολιτικὰς σχέσεις, αἱ ὁποῖαι τοὺς συνέδεον μὲ αὐτὸν, ὡς μὲ νόμιμον ἡγεμόνα των. Ἀπέβαλεν ἴσως πλέον τὴν ἀπάτην ταύτην ἡ Πόρτα, ἀλλ' ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπάτην ἀπέβαλε καὶ τὴν ναυτικὴν της δύναμιν, καὶ χωρὶς ναυτικὴν δύναμιν θέλει κατακερματισθῇ αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ. Τίς εἶδεν ὅμως ἂν τὸ ἐν σφάλμα δὲν τὴν ῥίψῃ εἰς ἄλλο; Τίς δὲν προβλέπει ὅτι αἱ ἀντεκδικήσεις τῶν Τούρκων κατὰ τῶν ἀθῶν χριστιανῶν θέλουν δώσει τὸ σημεῖον τῆς ἐφόδου εἰς τὰ πρὸ τῶν συνόρων τῆς Τουρκίας ἐξασκούμενα πολυάριθμα Ῥωσικά στρατεύματα;

Ἀπὸ καιροῦ τινος ἤρχισε νὰ ἰσχύῃ ἡ ὑγιὲς πολιτικὴ καὶ αἱ πρόδοί της ἔμελλον ν' ἀλλάξουν τὴν μορφήν τῶν πραγμάτων. Τὰ σημερινὰ συμβεβηκότα δὲν ἐμποροῦν νὰ θεωρηθῶν εἰμὴ ὡς συνέπεια τῶν γενικῶν ἐκείνων ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἱστανταὶ εἰς βάσεις στερεωτέρας καὶ ἐνθυτέρας, καὶ τὴν γενικὴν εἰρήνην νὰ ἐγγυῶνται καλῆτερα. Ἡ Ἑλλὰς νομίζεται εὐτυχὴς ὅτι καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ ἀγῶνός της ἠκούσθησαν οἱ στεναγμοὶ της εἰς τὰς καρδίας τῶν κραινόντων τὴν τύχην τοῦ κόσμου, καὶ ἠξιώθη τὸ ἔλεός των.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυβερνήτου κόμητος Ἰω. Καποδίστρια, τὴν ὁποίαν διέβηκεν ἐκ Λαοδίκου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀνεγνώσθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Γ τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κύριον Γεώργιον Σισίνην, κτλ. κτλ.

Ἐξοχώτατε κύριε!

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἔμελλεν νὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τὴν βασιλεύουσάν της Ῥωσσίας, ἔλαβον διὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰς παρὰ τῆς ἐξοχότητός της ὁμοῦ καὶ τῶν κυρίων ἀντιπροσώπων παραστατῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πεμφθείσας μοι ἀγγελίας, διὰ τῶν ὁποίων πρὸς πολλήν μου τιμὴν μ' ἐκαίοντο δύο ψηφίσματα, τὸ μὲν ἀναγορεύον με Κυβερνήτην τῆς Ελλάδος, τὸ δὲ περιτωίζον μοι τὴν πληρεξουσιότητα νὰ συμφωνήσω δάνειον ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους.

Ἀπὸ τὸν Μαῖον ἀκόμη μετὰ τὴν εἰς Πετρούπολιν ἀ-

φιδῶν μου, εἶχα μάθει ἐκ τῶν δημοσίων ἐφημερίδων καὶ ἐκ τινῶν γραμμάτων ἰδιαιτέρων ταύτην τὴν ἀποδείξιν τῆς τόσο τερπνῆς, καὶ τόσο ἐπισήμου ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔδειξε πανδήμως εἰς ἐμέ.

Δὲν κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐκφράσω πρὸς τὴν ἐξοχότητά σας, καὶ πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῆς συνάρχοντας, ὅποια αἰσθήματα μοὶ ἐμπνεύσει τὰ ψηφίσματα τῶν Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν μου.

Ἀναπέμπω μόνον τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχὰς πρὸς τὸν ἡσίστον παντοκράτορα, διὰ νὰ καταπέμψῃ ἐξ ὕψους καὶ εἰς ἐσᾶς, κύριοι, καὶ εἰς ἐμέ αὐτὸν τὴν θεῖαν του δύναμιν, ὥστε νὰ φθάσωμεν τὸ τέλος τῶν μακρῶν καὶ αἵματοσταγῶν ταραυπυριῶν, τὰς ὁποίας καὶ ὑπέφερε, καὶ εἰσέτι ὑποφέρει τὸ Ἑλληνικὸν γένος, ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἀνορθώσεώς του. Πρὸς σᾶς δὲ, ἀδελφοί, ὅσον κατὰ τὸ παρὸν ἀγκυμαί μόνον νὰ ἀποδώσω λογαριασμὸν τῶν ὅσων ἔπραξα (ἂν καὶ μικρὰ, καὶ ὀλίγα) μέχρι σήμερον, καὶ νὰ σᾶς παραστήσω ἐν λόγῳ ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀφοσιώσεώς μου εἰς τὴν πατρίδα. Ὅτε ἔμαθον τὴν καταστροφὴν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὴν χρηματικὴν στενοχωρίαν τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐβιάσθη νὰ προσδράμῃ εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους, ζητοῦσα δάνειον, ὅσον νὰ περισθῇ ἐξ αὐτοῦ δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας τὰς ἀναγκαίως δαπάνας πρὸς ταῦτα ὅλα τὰ θλιβερά ἀκούσματα μίαν μόνον ἀπόκρισιν ἔκαμα. Ἐστειλα πάσαυτα πρὸς τὸν ἀδελφόν μου τὸ ὑπόλοιπον τῆς μετερίας μου καταστάσεως, τὸν ὑπεχρέωσα νὰ συμμεθέξῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ δάνειου, ἂν τὸ δάνειον λάβῃ ἑκτασιν, εἰδὲ μὴ, νὰ παρακαταθέσῃ εἰς χεῖρας τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῶν Ἑλλήνων δύο χιλιάδας λιγῶν σπερλίνων, τὴν μόνην χρηματικὴν μου περιουσίαν, τὴν ὁποίαν καθυπέβαλον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς.

Συγχρόνως ἔσπευσα νὰ παρακαλέσω ἐνθέρμως καὶ ὅλους τοὺς ἐν ξενιτείᾳ εὐκαταστάτους Ἕλληνας νὰ ἀκολουθήσωσι ταῦτο τὸ παράδειγμα, καὶ νὰ σᾶς προσφέρωσι συνδρομὴν τινα.

Ταῦτά μου τὰ κινήματα ἀπέβησαν καρποφόρα, καὶ ἡ προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος θέλει εἶναι εἰς στάτιν νὰ δεραπεύσῃ ὅσον πρὸς τὸ παρὸν τὰς μᾶλλον κατεπειγούσας χρείας τῆς λέγω ὅσον πρὸς τὸ παρὸν, διότι ἐλπίζω ὅτι θεῖα συνάρσει, καὶ διὰ τῆς φρονήσεώς σας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει λάβει ὅσον εὐπω ἰσχυροτέραν βοήθειαν. Αὕτη δὲ ἡ βοήθεια εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἀποδῇ ζωογόνος καὶ σωτήριος, πρέπει νὰ ἔχῃ σκοποὺς δύο. Πρῶτον πρέπει νὰ ἐξάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ὀλεθρίαν τῆς ἀπομόνοσιν, καὶ νὰ τὴν βάλῃ εἰς σχέσιν μετὰ τὰς πρώτας τῆς Εὐρώπης δυνάμεις· δεύτερον, πρέπει νὰ τὴν προμηθεύσῃ τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ ὑπάρχῃ καὶ ν' ἀντέχῃ, σταθερῶς ἀμυνομένη, ἕως οὗ ἡ Διοίκησις τῆς νὰ δυνηθῇ νὰ βάλῃ τάξιν εἰς τὰ ἑσωτερικὰ τοῦ γένους πράγματα, καὶ νὰ τὸ φέρῃ εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ ἐξαρκῶσιν οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ ἑαυτοὺς νὰ σώσωσιν.

Εἰς ταῦτα τὰ δύο μεγάλα συμφέροντα τῆς πατρίδος, ὀλοφύχως καὶ ἐξαιρέτως ἐνασχολοῦμαι, καὶ θέλω ἀκόμη ἐνασχοληθῇ, οὐδὲ θέλω ἔλθῃ πρότερον νὰ σᾶς ἀπολαύσῃ, πρὶν περάσω ἀπὸ τὸ Παρίσι.

Ἐὰν ὁ θεὸς εὐλογῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς ἀγῶνάς μου, καθὼς τοὺς εὐλόγησε μέχρι τῆς σήμερον, ἐλπίζω ὅτι θέλω σᾶς προφθάσει ἐτι βοηθήματα, καὶ ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἐν ᾧ θέλω ἐνεργεῖ νομίμως τὰ καθήκοντα τοῦ πρόβαλλομένου μοι ἐπισήμου ἐπαγγέλματος, θέλει μοὶ δώσει τὴν δύναμιν νὰ διευθετήσω καὶ τὰ περὶ τῶν ἀναγκαιωτάτων συμβιβασμῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν Αὐλῶν, ὅσαι θέλουν ὑπὲρ αὐτῆς μετολαθῇ.

Δὲν θέλω χάσει οὐδὲ στιγμήν, διότι ὁ καιρὸς ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην ἡμέραν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ περὶ ζωῆς, ἢ περὶ θανάτου πρόβλημα. Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι πᾶσα τοῦ μέλλοντος μετὰβολὴ κεῖται ἐν χεὶρὶ θεοῦ, πλὴν πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι στέκει καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, ἀδελφοί, νὰ κάμετε διὰ τῆς θείας συνεργείας τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετὰβολὴν τῶν πραγμάτων. Καὶ θέλει γένει, νὰ εἶσθαι βέβαιοι, ὅταν ἀφοσιωμένοι ὅπως διόλου εἰς τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τὰς ἀναλλοιώτους ἀρχὰς, ἐργάζεσθε εἰλικρινῶς καὶ ἀνεκδότως καὶ ὁμοφρόνως τὸ ἔργον τῆς κοινῆς σωτηρίας, οἱ μὲν, ὀπλιζόμενοι καὶ ὑπερμαχοῦντες ὑπὲρ αὐτῆς, ὅχι μόνον ἀνδρείως καὶ ὀλοφύχως, ἀλλὰ καὶ μετὰ παντελὴ πειθαρχίαν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχηγῶν, οἱ δὲ, διακοῦντες τὸ πολίτευμα τῆς πατρίδος, δι' αὐτὴν τὴν πατρίδα, εὐχὴ δὲ, ἄπαγε, ὑπέριτινος, ἢ κατὰ τινος προσώπου, οὐδὲ πρὸς τοῦτο, ἢ πρὸς ἐκεῖνο βλέποντες τὸ ἰδιαιτέρων συμφέρον.

Παῦν τὸν λόγον ἐδῶ, καὶ ἀφίνω τὴν φροντίδα εἰς τὴν φρόνησίν σας, καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν σας, νὰ συλλογισθῇτε τὸ μέγα ἑαῖρος τῆς τῶν ἔργων σας εὐθύνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεισθε.

Ἀναδέχομαι τὴν τιμὴν τοῦ νὰ συμμερισθῶ μαζί σας τοῦτο τὸ ἑαῖρος, πλὴν δὲν ἔκω καὶ νὰ ἐπαναλάβω ὅτι δὲν θέλω δυνηθῇ νὰ συμμεθέξω ἐξ αὐτοῦ πάρεξ ἀφοῦ ἐνταμωθῶμεν, καὶ συνομιλήσωμεν, καὶ λάβω ἀπὸ μέρους σας ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ ἐγὼ αὐτὸς νὰ σᾶς ἐμπνεύσω.

Δεχθῆτε, σᾶς παρακαλῶ, τοὺς ἐγκαρδίους ἀσπασμούς μου, συνωδευμένους μετὰ πόθον ψυχῆς, καὶ μετὰ πᾶσαν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν πρὸς τὰ ἀξιώτιμα ὑπακείμενά σας.

Λονδίνον, τῇ 14 (26) Αὐγούστου 1827.

Ἰω. Καποδίστριας.